27րդ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7413 9 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1910 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

22 Sept. 1910 27me année N. 7413

ՏՀՐ ՆԻ ՅՆՕՐԿՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Գրութիւնք եւ չեկ տրուիր
Բաժանորդագրութեան պայմանները տեսնել Դէպ Էջը
ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ՝ ԵՐՈՒԱՆԴ ՕՏԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԱՅԻ

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ԱԶԳԻՆ ՕՐԱԹԵՐԹԸ

10 PARAS

آره ولك
ارمنجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره کین بویاجیان
درعلیه غلطه
AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur Propriétaire
Karekin Boyadjian
Cons/ple Galata

ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԸ

Ա.

Այս օրերս Թէրլիզերը հրատարակեցին Զալէթիոյ եկեղեցիին և կեդրոնական վարժարանի խնամակալութեան մէկ կոչը որով դիմում կ'ըլլար հանրային օժանդակութեան վարժարանի տարեկան բացը գոցելու համար։ Այդ բացը 250 ոսկիի մօտ ընկին գումար մըն է միայն և զարմանալի է որ խնամակալութիւնը ուրիշ միջոց մը չկրնալով գտնել այդ գումարը հայթայթելու համար՝ կը ստիպուի կոչում ընել հանրային բարեսրտութեան։

Գուցէ չատ աւելի դիւրին պիտի ըլլար կեդրոնականի նիւթական վիճակը պարզելով Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան, անկէ խնդրել այդ գումարը որ հանուրքին չպիտի մերժուէր, քանի որ խնդիրը ազգային կրթական մեծագոյն հաստատութեան վրայ էր։

Կարելի էր նաեւ թատերական ներկայացումով, նուագահանդէսով կամ նմանօրինակ ձեւով մը այդ գումարը գտնել Ազէն պարագային, ըստ իս, խնամակալութեան ընտրած միջոցը լաւագոյնը չէ և ոչ ալ դիւրագոյնը։

Այս կոչին առթիւ չատ քիչ արդեօք ակնարկ մը նետել կեդրոնական վարժարանի երկամեայ բնթացքին վրայ ու քրքրել այն բոլոր մանր մունր խնդիրները որոնք Ազատամարի խոշորացոյցով մեծամեծ հանմատութիւններ կ'առնեն։

Երբ ներկայ խնամակալութիւնը պաշտօնի կոչուեցաւ, յայտնի է որ կեդրոնականը գոցուած էր և չէնքին մէջ լցուած էին գաւառներէ և արտասահմանէն խուժող կարօտեալներ։

Խնամակալութեան առաջին գործը եղաւ նախ այդ ինքնակոչ հիւրերը հեռացնել, չէնքը մաքրել տալ և կրկին դպրոցի վերածել զեռոյ կազմեց ուսուցչական մարմինը և վարժարանը բացուեցաւ, 160 աշակերտներով որոնց 70ը գաւառացի նպաստաընկալներ էին։

Առաջին շրջանին վարժարանը տնօրէն չունէր, այլ միայն հսկող մը, Պ. Վ. Ղազիկեան, նախկին չրջանաւարտ կեդրոնականի։

Ուսուցիչները, թիւով 27, իրենց մէջէն ընտրած էին հինգ հոգի, Պ. Պ. Ց. Յակոբեան, Աբբահամ Տէր Յակոբեան, Ս. Կուրտիկեան, Պ. Ասրունի և վերոյիշեալ Վ. Ղազիկեանը, որոնք դպրոցի վարիչ մարմինը կը կազմէին և տնօրէնի գործը կը տեսնէին։

Սակայն, ըստ, խնամակալութիւնը պատշաճ գտաւ յատուկ տնօրէն մը ունենալու և ասոր համար 1909ի ամրան Լօզանէն կանչուեցաւ Պ. Մ. Նալպանտեանը, որ սեպտեմբերի մէջ սկսաւ պաշտօնավարել։

Վարժարանին նեղքին գործերուն վրայ հսկելու համար ուսուցիչները, իրենց քուէով, կրկին մարմին մը կ'ընտրեն տնօրէնին նախագահութեան տակ։ Այդ մարմնոյն կ'անդամակցին Պ. Պ. Ց. Յակոբեան (իբրև դեր նախագահ) Ց. Գազանճեան (ատենադպիր) և Մ. Կուրտիկեան։

Մինչեւ այդ թուականը վարժարանին մէջ ոեւէ խնդիր չէր ծագած։ Խնամակալութիւնը և ուսուցչական մարմինը համերաշխութեամբ կը գործէին, աշակերտները ոեւէ դժգոհութիւն չունէին և ամէն ինչ հանգարտիկ յառալ կ'ընթանար։

Նոյն միջոցներուն քանի չափ գաւառացի պատանիներ դիմում կ'ընէնէն խնամակալութեան և կը խնդրեն որ իրենք, բացառաբար, առանց քննութիւն տալու, ընդունուին վարժարանին մէջ։ Դիմում ընողներուն մէջ կը գտնուէր նաև 23-24 տարեկան երիտասարդ մը որ իր խնդրագրին մէջ մանրամասնօրէն կը պատմէր կովկասի մէջ ըրած քաղաքագործութիւնները և հերոսութիւնները, որոնք, ըստ իրեն, առանց քննութեան վարժարան մտնելու համար տիպղոններ էին։

Պ. Մ. Կուրտիկեան դիտողութիւն կ'ընէ թէ՝ այդ տարիքը ունեցող մէկը իրրեւ աշակերտ ընդունել եւ պզտիկ ոտոց հետ միեւնոյն դասարանը դնել, կրնար անպատեհութիւններ ունենալ իր առաւելութիւնները իրաւացի կը նկատուին և ուսուցչական ժողովը մերժելու միաձայնութեամբ կը մերժէ այդ պատանին իրրեւ աշակերտ ընդունելի։

Այսու հանդերձ անօրէն Պ. Նալպանտեան մասնաւոր թոյլատուութեամբ մը կ'ընդունի զայն դասարանին մէջ, պայմանով որ երեք ամիսի չափ հետեւի դասերուն և եթէ այդ ժամանակամիջոցին կարողութիւն ցոյց չի տայ, ճամբուն։

Առաջին տնդիրը որ հրապարակ եկած է Ազատամարի միջոցաւ, այդ պատանիին չուրջ կը դառնայ և բաւական զուարճալի է։

Օր մը, Պ. Ց. Յակոբեան երկրորդ դասարանին մէջ Հայոց պատմութեան դաս տուած միջոցին երբ հայրենասիրութեան վրայ կը խօսի, ո'չ ընկերվարական հայեացքներով, այդ պատանին ոտք կ'կենի և վճռաբար սա յայտարարութիւնները կ'ընէ.

— Մենք մինչեւ հիմա ի զո'ր կուռել ենք ազգի համար, ա'լ ասկէ ետք մենք պիտի կռուենք ընդհանուր մարդկութեան համար, եմ։

Դասին աւարտումէն ետքը Պ. Յակոբեան իր պաշտօնակիցներուն, իրենց քուէով, կրկին մարմին մը կ'ընտրեն տնօրէնին նախագահութեան տակ։ Այդ մարմնոյն կ'անդամակցին Պ. Պ. Ց. Յակոբեան (իբրև նախագահ) Ց. Գազանճեան (ատենադպիր) և Մ. Կուրտիկեան։

Մինչեւ այդ թուականը վարժարանին մէջ ոեւէ խնդիր չէր ծագած։ Խնամակալութիւնը և ուսուցչական մարմինը համերաշխութեամբ կը գործէին, աշակերտները ոեւէ դժգոհութիւն չունէին և ամէն ինչ հանգարտիկ յառալ կ'ընթանար։

Նոյն միջոցներուն քանի չափ գաւառացի պատանիներ դիմում կ'ընէնէն խնամակալութեան և կը խնդրեն որ իրենք, բացառաբար, առանց քննութեան տալու, ընդունուին վարժարանին մէջ։ Դիմում ընողներուն մէջ կը գտնուէր նաև 23-24 տարեկան երիտասարդ մը որ իր խնդրագրին մէջ մանրամասնօրէն կը պատմէր կովկասի մէջ ըրած քաղաքագործութիւնները և հերոսութիւնները, որոնք, ըստ իրեն, առանց քննութեան վարժարան մտնելու համար տիպղոններ էին։

Պ. Մ. Կուրտիկեան դիտողութիւն կ'ընէ թէ՝ այդ տարիքը ունեցող մէկը իրրեւ աշակերտ ընդունել եւ պզտիկ ոտոց հետ միեւնոյն դասարանը դնել, կրնար անպատեհութիւններ ունենալ իր առաւելութիւնները իրաւացի կը նկատուին և ուսուցչական ժողովը

„ԱՐՁԱԿԱՐԱՆ ԲԱՐԲԱՌԸ

ՆԱԻԱՅՆ ԳՎԱՅՈՎՈՒՆ

(ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԻՊԱԿԱՆ ՊԱՏՄՎԱԾՔ)

ԳԱՍՊԱՐ ՅԱՓՉՅԱՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՂՈՆՔԻ

Նիկէն Սարգսեան իր պատանեկան տարիներուն կը սիրէր հաճախել Ղոնղուրլուի ամրոցին աւերակներուն մէջ։ Հոն, ուր ներկայիս կանգուն մնացած են միայն ամրոցի հիմերը, ուր տակաւին կը տեսնուին ներքին բակի մը, զօրանոցներու, զինուորական պահեստներու եւ ամրոցի պարիսպներուն մնացորդները, ուր ամէն քար, ամէն ծուռ ու մուռ ժայռ, ամէն ծառ կամ թուփ կը պատմէ հին ժամանակներու մասին, ուր ամէն կողմ կը զգացուի անցեալի ոգին, հոն Նիկէն ժամերով կը թափառէր, կը մտածէր, կ՚երազէր։ Ան կը սիրէր ուսումնասիրել հին ամրոցները, անոնց ճարտարապետական ձեւերը, անոնց պաշտպանական միջոցները։ Ան կը սիրէր նաեւ կարդալ հին ժամանակներու մասին, մանաւանդ հայոց հին պատմութեան էջերը։ Ան կը սիրէր երազել հայոց հին փառքերու մասին։

Նիկէն Սարգսեան ծնած էր 1904 թուականին, Ղոնղուրլուի մէջ։ Ան հազիւ 10 տարեկան էր, երբ կորսնցուց իր հայրը։ Ան եղբայր չունէր, միայն երկու քոյր։ Մայրը, որ ամուսնութենէն ետք միայն 5 տարի ապրեցաւ, կը զբաղէր ասեղնագործութեամբ, կը կարէր ուրիշներու համար եւ այդպէս կը հոգար իր երեխաներուն պահպանութիւնը։ Նիկէն ուսումը ստացաւ Ղոնղուրլուի ազգային վարժարանին մէջ։ Ան ուսանողական տարիներուն ցոյց կու տար ուշագրաւ ընդունակութիւններ։ Ան կը սիրէր կարդալ, կը սիրէր գրել։ Ան կը սիրէր նաեւ նկարչութիւնը։ Ան ունէր ուժեղ երեւակայութիւն եւ ստեղծագործական ոգի։ Ան կը սիրէր նաեւ մարմնամարզութիւնը։ Ան ուսանողական տարիներուն մասնակցած էր մարզական խաղերու եւ ուժի մրցումներու։ Ան ունէր ամուր մարմին եւ հզօր մկաններ։ Ան կը սիրէր նաեւ ճամբորդութիւնները։ Ան ուսանողական տարիներուն ճամբորդած էր Ղոնղուրլուի շրջակայքը։ Ան ճամբորդած էր նաեւ Պոլիս, Զմիւռնիա եւ Եգիպտոս։ Ան կը սիրէր նաեւ ընկերանալ։ Ան ունէր շատ ընկերներ։ Ան ունէր նաեւ սիրուհի։ Ան կը սիրէր Ղոնղուրլուի մէջ ապրող աղջիկ մը։ Ան կը սիրէր զայն խելագարի պէս։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ սրտով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ հոգիով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ էութեամբ։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ ուժով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ կեանքով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ մահով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ յաւիտենականութեամբ։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ անսահմանութեամբ։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ տիեզերքով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ աստուածութեամբ։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ Աստուածով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ Աստուածով եւ Աստուածով միայն։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ Աստուածով եւ Աստուածով միայն եւ ոչ ուրիշ բանով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ Աստուածով եւ Աստուածով միայն եւ ոչ ուրիշ բանով եւ ոչ ուրիշ ոեւէ բանով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ Աստուածով եւ Աստուածով միայն եւ ոչ ուրիշ ոեւէ բանով եւ ոչ ուրիշ ոեւէ բանով եւ ոչ ուրիշ ոեւէ բանով։ Ան կը սիրէր զայն ամբողջ Աստուածով եւ Աստուածով միայն եւ ոչ ուրիշ ոեւէ բանով

ՀՈՒՆԻՍ ՇԱՐՔ ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀՈՒՆԻՍԻ ՇԱՐՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅԱԿՈՒՅՆԱՅԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ